

Γ.Β

Αριθμός 672/2019

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ειρήνη Καλού, Γεώργιο Χοϊμέ, Μαρία Τζανακάκη και Ελένη Φραγκάκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 21 Σεπτεμβρίου 2018, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Θεόδωρο Νάκο.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) [redacted] του [redacted] κατοίκου [redacted] ο οποίος δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο και 2) ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE ΑΕΓΑ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ελένη Φρουδάκη.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 30-8-2010 αγωγή της ήδη αναιρεσείδουσας, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 109/2011 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 219/2015 του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείδουσα με την από 10-12-2015 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Ειρήνη Καλού, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκαν μόνο η αναιρεσείδουσα και η 2η των αναιρεσιβλήτων όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείδουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης, η πληρεξούσια της 2ης των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη από 10-12-2015 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η υπ' αριθμ. 219/2015 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο και τη σύμβαση ασφαλίσεως αυτού, των άρθρων 681Α, 666 επ. ΚΠολΔ, όπως ίσχυαν πριν από την κατάργησή τους με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015, με την οποία απορρίφθηκε κατ' ουσίαν η από 10-2-2012 έφεση της ενάγουσας και ήδη αναιρεσείδουσας |

κατά της υπ' αριθμ. 109/2011 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας, με την οποία είχε απορριφθεί η από 30-8-2010 και με αριθμό καταθ. 760/9-9-2010 αγωγή της κατά των έναγομένων και ήδη αναιρεσιβλήτων |

και ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE A.E.F.A» για επιδίκαση αποζημίωσης από αυτοκινητικό ατύχημα (παράσυρση πεζής από αυτοκίνητο),

και χρηματικής ικανοποίησης, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που προκλήθηκαν σ' αυτήν εξαιτίας του τραυματισμού της, που επήλθε από αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου και ήδη πρώτου αναιρεσίβλητου οδηγού του ζημιογόνου με αριθμό κυκλοφορίας Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου, το οποίο ήταν ασφαλισμένο για τις από αυτό ζημίες σε τρίτους στη δεύτερη εναγομένη ανώνυμη ασφαλιστική εταιρία με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE Α.Ε.Γ.Α».

Από την υπ' αριθμ. 1444Γ' /18-5-2017 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Λάρισας, με έδρα το Πρωτοδικείο Λάρισας Ιωάννη Μπατσίλα, την οποία επικαλείται και προσκομίζει η αναιρεσείουσα που επισπεύδει τη συζήτηση, προκύπτει ότι κατόπιν έγγραφης παραγγελίας του νομίμως εκπροσωπήσαντος αυτήν πληρεξούσιου δικηγόρου της Θεοδώρου Νάκου, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης από 10-12-2015 αίτησης αναίρεσης κατά της υπ' αριθμ. 219/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, με πράξεις καταθέσεως δικογράφου και ορισμού δικασίμου, καθώς και κλήση για εμφάνιση στην αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12-1-2018, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας (21-9-2018) επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον πρώτο αναιρεσίβλητο

Ο αναιρεσίβλητος, όμως, αυτός, δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση της εν λόγω αίτησης κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε και συζητήθηκε η υπόθεση κατά τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, αλλ' ούτε κατέθεσε δήλωση ότι δε θα παραστεί κατά την εκφώνησή της σύμφωνα με τα άρθρα 242 παρ. 2 και 573 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. Επομένως, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 576 παρ. 2 Κ.Πολ.Δικ., παρά την απουσία του, να προχωρήσει το Δικαστήριο στη συζήτηση της

υπόθεσης, αφού η εγγραφή της υποθέσεως στο πινάκιο, μετά από αναβολή ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρ. 226 παρ. 4, 575 και 576 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.).

Σύμφωνα με το άρθρο 235 του ν. 4364/2016: "1. Η Εποπτική Αρχή είναι η μόνη αρμόδια να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης του άρθρου 220 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εκτός αν άλλως ορίζεται στην απόφαση... 2... 3. Στην περίπτωση ασφαλιστικής εκκαθάρισης εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, και επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα, οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ΚΠολΔ. Παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει τις ίδιες κυρώσεις και πρόστιμα στο πρόσωπο του ασφαλιστικού εκκαθαριστή όπως στην περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου." Η διαδικασία της ασφαλιστικής εκκαθάρισης είναι μία συλλογική διαδικασία που ανοίγει με πράξη της εποπτικής αρχής και όχι των πιστωτών, και αποβλέπει στη σύμμετρη ικανοποίηση των δικαιούχων από ασφάλιση από το προϊόν της εκποίησης των περιουσιακών στοιχείων από τον εκκαθαριστή (άρθρο 242 § 4 Ν. 4364/2016). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 3 του ίδιου νόμου: "Κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση, αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της και σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης, μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές "διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης".

Σύμφωνα με τις αμέσως παραπάνω διατάξεις κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε

ασφαλιστική εκκαθάριση αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση, α) σε βάρος της επιχείρησης και β) σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Τόσο οι ζημιωθέντες τρίτοι όσο και οι ασφαλισμένοι υπαίτιοι συνήθως του ατυχήματος δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν ούτε αναγνωριστική ούτε καταψηφιστική αγωγή κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Κι αν έχει αρχίσει, η διαδικασία ή είναι εκκρεμής αυτή αναστέλλεται αυτοδίκαια (άρθρ. 239 § 3 Ν. 4364/16). Επί της διαδικασίας ασφαλιστικής εκκαθάρισης που ομοιάζει πολύ και κυρίως ως προς τις δεσμεύσεις με την πτωχευτική διαδικασία, εφαρμόζονται συμπληρωματικά, με ευθεία και όχι αναλογική εφαρμογή εκείνες οι διατάξεις του ΠτΚ, οι οποίες δεν αντίκεινται στο σκοπό που επιδιώκεται με την εκκαθάριση (άρθρ. 235 § 3 Ν. 4364/2016), τέτοια δε, είναι η διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3788/2007) για την αυτοδίκαιη αναστολή των ατομικών διώξεων των πτωχευτικών πιστωτών, με την οποία ορίζεται: "1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της

πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης (με απόφαση της αρμόδιας Εποπτικής Αρχής), ακολουθεί, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση, το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, η οποία, αντιθέτως με ότι συμβαίνει στην πτώχευση, συνιστά συλλογική διαδικασία διοικητικής φύσεως, που κινείται από την Εποπτική Αρχή (και όχι με πρωτοβουλία των πιστωτών), οδηγεί δε στη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης με σκοπό την ικανοποίηση, αποκλειστικά με τη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, των πιστωτών ανάλογα με το ύψος των κατά της τελευταίας υφισταμένων απαιτήσεών τους. Επί της εκκαθάρισης αυτής είναι δυνατή η συμπληρωματική, ευθεία και όχι αναλογική, εφαρμογή εκείνων των διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, οι οποίες δεν αντίκειται στον επιδιωκόμενο με την ως άνω εκκαθάριση σκοπό. Μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία, κατά τα προαναφερόμενα, απαγορεύει από την κήρυξη της πτώχευσης, μεταξύ άλλων, την άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων.

Κατ' ακολουθίαν αυτών, πρέπει -αναφορικά με τα κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα- να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, επέρχονται ειδικότερα οι ακόλουθες έννομες συνέπειες: Η συζήτηση κάθε είδους, αναγνωριστικού ή καταψηφιστικού χαρακτήρα, αγωγών που ασκήθηκαν από πιστωτές της εκκαθάρισης κηρύσσεται ως απαράδεκτη. Η συνέχιση εκκρεμών δικών επί αγωγών αντίστοιχου χαρακτήρα αναστέλλεται αυτοδικαίως. Η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης με

Σελίδα 7 της 672/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

την επίδοση επιταγής προς πληρωμή θεωρείται ως άκυρη. Η διενέργεια πράξεων συντηρητικής ή αναγκαστικής εκτέλεσης και η συνέχιση αντίστοιχων διαδικασιών κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ακόμη κι αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, αναστέλλονται. Η άσκηση και η εκδίκαση ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, απαγορεύεται. Η έναρξη ή συνέχιση διαδικασιών εκτέλεσης εκ μέρους του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης αναστέλλονται ομοίως. Σε περίπτωση δε που, παρά την ανωτέρω απαγόρευση, ασκηθούν αγωγές, ένδικα μέσα ή άλλου είδους έννομα βοηθήματα, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αυτών οφείλει και αυτεπαγγέλτως να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτησή τους, κατ' άρθρο 239 παρ. 3ε. τελ. του ν. 4364/2016 (ΑΠ 1942/2017). Η κατά τα ανωτέρω απαγόρευση άσκησης και εκδίκασης ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αφορά τόσο αυτά που στρέφονται κατά της επιχείρησης, όσο και αυτά που στρέφονται σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Πρέπει να αναφερθεί εδώ, αναφορικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητο, ότι υπό το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970 γινόταν δεκτό ότι επί ασφαλιστικής εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης από την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της εταιρίας εξαιρούνταν οι τρίτοι ζημιωθέντες σε τροχαίο ατύχημα που είχαν ευθέως εκ του νόμου δικαίωμα να

στραφούν κατά αυτής, λόγω ασφάλισης από την τελευταία της αστικής ευθύνης του ζημιογόνου οχήματος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, οπότε οι σχετικές δίκες διεξάγονταν κανονικά και κατά τον χρόνο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης. Τούτο, γιατί η σχετική διάταξη όριζε ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων ασφάλισματος [και όχι των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση] κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Όπως προκύπτει δε από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 «Ασφαλιστική Σύμβαση, τροποποιήσεις ιδιωτικής ασφάλισης κ.λπ.», ως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από 1.1.2016 με το άρθρο 278 παρ. 7 του Ν. 4364/2016, «ασφάλισμα» είναι η παροχή σε χρήμα ή σε είδος, η οποία καταβάλλεται όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωση του ασφαλιστή, ήτοι η λεγόμενη «ασφαλιστική περίπτωση». Από τα παραπάνω συνάγεται σαφώς ότι στην έννοια της ασφαλιστικής περίπτωσης, κατά την οποία καταβάλλεται το ασφάλισμα, εμπίπτει ο θάνατος, η συνταξιοδότηση, η ιατρική πάθηση σε ασφαλίσεις υγείας, η λήξη του συμφωνηθέντος χρόνου ισχύος του συμβολαίου, η αίτηση εξαγοράς συμβολαίου κ.λπ., σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους του εκάστοτε συμβολαίου. Η απαίτηση για καταβολή ασφάλισματος αφορά περιοριστικά στη γεννημένη απαίτηση ασφαλισμένου, ήτοι την απαίτηση για καταβολή της συμφωνημένης παροχής που καλείται να καταβάλει η ασφαλιστική εταιρία, εφόσον φυσικά είναι σε λειτουργία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν επέλθει οι συγκεκριμένες περιστάσεις, από τις οποίες έχει εξαρτηθεί στην ασφαλιστική σύμβαση η καταβολή της παροχής αυτής. Επομένως, ο όρος «ασφάλισμα» δεν περιλαμβάνει και τις απαιτήσεις τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα κατά της ασφαλιστικής εταιρίας που ασφάλιζε κατά τον

κρίσιμο χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα. Ήδη, όμως, με την κατάργηση του ν.δ/τος 400/1970 με το άρθρο 278 του ν. 4364/2016, η αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970 για την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της υπό ασφαλιστική εκκαθάριση ασφαλιστικής εταιρίας είναι αυτή του άρθρου 239 παρ. 3 του ν. 4364/2016 που ορίζει ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Ο όρος «απαίτηση από ασφάλιση» με τον οποίο αντικαταστάθηκε ο όρος ασφάλισμα έχει ευρύτερο περιεχόμενο από τον όρο «ασφάλισμα» και η έννοιά του προκύπτει από το άρθρο 2α περ. λδ' του προϊσχύσαντος ν.δ. 400/1970. Ειδικότερα, κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξη «Απαίτηση από ασφάλιση» για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρείται κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους, ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, περιλαμβανομένων των ποσών που αποθεματοποιούνται για τα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής. Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση λόγω μη κατάρτισης ή ακύρωσης ασφαλιστικών συμβάσεων θεωρούνται επίσης απαιτήσεις από ασφάλιση για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης». Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η έννοια της «απαίτησης από ασφάλιση» είναι ευρύτερη από την έννοια του «ασφαλίματος», καθόσον περιλαμβάνει όλα τα είδη των απαιτήσεων από ασφάλιση, είτε έχει επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (οπότε γίνεται λόγος για απαίτηση ασφαλίματος) είτε όχι. Επομένως, υπό το καθεστώς του νέου νόμου 4364/2016 για

εκκαθαρίσεις που έλαβαν χώρα από 1.1.2016 και μετά, όταν μία ασφαλιστική εταιρία τίθεται υπό ασφαλιστική εκκαθάριση και για όσο διάστημα διαρκεί αυτή, αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά της εταιρίας όλων όσων έχουν απαίτηση από ασφάλιση κατά αυτής, δηλαδή και των τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα που έχουν ευθεία εκ του νόμου αξίωση κατά της ασφαλιστικής εταιρίας, επειδή αυτή ασφάλιζε κατά τον χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για την προς τρίτους αστική του ευθύνη. Η αναστολή των ατομικών διώξεων περιλαμβάνει και την άσκηση ενδίκων μέσων κατά οριστικών αποφάσεων για τις παραπάνω διαφορές, είτε από τον ασφαλιστικό εκκαθαριστή, είτε από τον τρίτο ζημιωθέντα. Με την παραπάνω διαδικασία, που ομοιάζει με την πτωχευτική διαδικασία, κατά το χρόνο της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης, προστατεύεται και η ασφαλιστική εταιρία από τη διατήρηση των ενεργητικών στοιχείων της περιουσίας της, αλλά και οι ασφαλισμένοι από τις ατομικές διώξεις των ζημιωθέντων τρίτων, εφόσον η ασφαλιστική τους εταιρία προέκυψε αφερέγγυα, όλα δε αυτά ισχύουν για τις νέες ασφαλιστικές εκκαθαρίσεις που άρχισαν μετά την 1/1/2016.

Στην προκειμένη περίπτωση, μετά την άσκηση της κρινόμενης από 10-12-2015 αίτησης αναίρεσης κατά της υπ' αριθμ. 219/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας και πριν από τη συζήτηση αυτής ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, με την υπ' αριθμ. 230/2/15.5.2017 (ΦΕΚ 1665/2017) απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΕΠΑΘ) της Τράπεζας της Ελλάδος ανακλήθηκε οριστικά η άδεια της δεύτερης αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής επιχείρησης και τέθηκε αυτή υπό καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης κατά τις διατάξεις των άρθρων 109, 110, 114, 226 και 235 ν. 4364/2016, ενώ με την υπ' αριθμ. 231/2017 απόφαση της ίδιας Επιτροπής διορίσθηκε

ασφαλιστικός εκκαθαριστής. Σύμφωνα λοιπόν με τα προαναφερόμενα, η συζήτηση της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης που άσκησε η ενάγουσα και ήδη αναιρεσείουσα κατά της υπ' αριθμ. 219/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, η οποία εκδόθηκε κατ' έφεση, επί της ως άνω αγωγής της αναιρεσείουσας, με αντικείμενο αξιώσεις αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησής της, ως ζημιωθείσας τρίτης από τροχαίο ατύχημα, κατά α) της δεύτερης εναγομένης και ήδη δεύτερης αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρίας, με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE A.E.Γ.Α», η οποία ασφάλιζε κατά τον χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για τις από αυτό ζημίες σε τρίτους και της οποίας, μετά την άσκηση της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας και τέθηκε σε ασφαλιστική εκκαθάριση και β) του πρώτου εναγομένου και ήδη πρώτου αναιρεσίβλητου,

οδηγού του ασφαλισμένου στην ως άνω ασφαλιστική εταιρία ζημιογόνου αυτοκινήτου, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, ως προς αμφοτέρους τους αναιρεσίβλητους, κατά το βάσιμο περι τούτου αίτημα του ασφαλιστικού εκκαθαριστή της δεύτερης αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρίας, γεγονός το οποίο άλλωστε εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη τη συζήτηση της από 10-12-2015 αίτησης για αναίρεση της υπ' αριθμ. 219/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 10 Μαΐου 2019.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 12 Ιουνίου 2019.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και τούτηδ' αποχωρήσασα
από την υπηρεσία, η αρχαιότερα
της συνθέσεως Αρεοπαγίτης
και ήδη Αντιπρόεδρος ΑΠ Γεν.
και

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
από την αίτηση
για τη νόμιμη
2019.9.
Ο/Η Γραμματέας
Αικατερίνη Μόραλη

